

**Міністерство освіти і науки України
Мукачівський державний університет
Федерація професійних бухгалтерів і аудиторів України
Державна вища техніко-економічна школа
ім. Броніслава Маркевича в Ярославі (Польща)
Вища школа економіки і менеджменту в публічному
адмініструванні у Братиславі (Словаччина)
ВПГО «Спілки аудиторів України»
Аудиторська компанія ТОВ «Варіанта»**

**«АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ ОБЛІКОВО-АНАЛІТИЧНОГО ПРОЦЕСУ В
УПРАВЛІННІ ПІДПРИЄМНИЦЬКОЮ ДІЯЛЬНІСТЮ»**

**МАТЕРІАЛИ ІХ МІЖНАРОДНОЇ
НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ ІНТЕРНЕТ-КОНФЕРЕНЦІЇ**

**28 жовтня 2021 року
Мукачево**

УДК 657:658
A43

Актуальні проблеми обліково-аналітичного процесу в управлінні підприємницькою діяльністю: Матеріали ІХ Міжнародної науково-практичної інтернет-конференції, 28 жовтня 2021 р., м. Мукачево. – 229 с.

Збірник містить матеріали Міжнародної науково-практичної інтернет-конференції «Актуальні проблеми обліково-аналітичного процесу в управлінні підприємницькою діяльністю», в яких розглядаються методологічні, методичні та практичні засади обліку, аналізу та аудиту в контексті розвитку економічної науки та практики. Окреслено коло проблем і запропоновані пропозиції щодо покращення змісту і якості обліково-аналітичного процесу в управлінні підприємницькою діяльністю будуть цікавими і корисними для науковців і практиків усіх галузей економіки.

Матеріали друкуються в авторській редакції. Редакційна колегія не несе відповідальності за достовірність статистичної та іншої інформації, що надана в рукописах, та залишає за собою право не розділяти поглядів деяких авторів на ті чи інші питання, розглянуті на конференції.

Рекомендовано до друку та поширення через мережу Інтернет Науково-технічною радою Мукачівського державного університету (протокол № 4 від 18 листопада 2021 р.)

Рекомендовано до друку та поширення через мережу Інтернет Вченою радою Мукачівського державного університету (протокол № 8 від 25 листопада 2021 р.)

Козик І.М. ТЕОРЕТИЧНІ ЗАСАДИ ПОСТІНДУСТРІАЛЬНОГО ЕТАПУ РОЗВИТКУ ЕКОНОМІЧНОЇ СИСТЕМИ	111
Конопельнюк Т.А. НЕОБХІДНІСТЬ ІННОВАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ АГРАРНОГО СЕКТОРА ЕКОНОМІКИ УКРАЇНИ	114
Korolovych O., Dankanych A. BASIS OF REORIENTATION OF THE NATIONAL ENTERPRISE MANAGEMENT SYSTEM FOR SUSTAINABLE DEVELOPMENT	116
Кукурудзяк Л.В., Меліховець Г.А. СТАН ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ ПІДПРИЄМНИЦЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ НА ВІННИЧЧИНІ	118
Лизанець А.Г., Ремета М.М. РОЛЬ КОРПОРАТИВНОЇ КУЛЬТУРИ У АКТИВІЗАЦІЇ ПІДПРИЄМНИЦЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВА	120
Лизанець А.Г., Тайглер Є.В. СУЧАСНІ ТЕНДЕНЦІЇ У СФЕРІ МОТИВАЦІЇ ПЕРСОНАЛУ	122
Ліба Н.С. ІНСТИТУЦІОНАЛЬНА АРХІТЕКТОНІКА РЕГІОНАЛЬНОЇ ПРОМИСЛОВОЇ ПОЛІТИКИ	124
Максименко Д.В. ЕНЕРГЕТИЧНИЙ ПОТЕНЦІАЛ ДЕРЖАВИ	126
Максименко Д.В., Нодь І.А. РОЗВИТОК ПІДПРИЄМСТВА В КОНТЕКСТІ СТРАТЕГІЧНИХ ЗМІН	128
Маслиган Р.М., Гоблик В.В. ОСОБЛИВОСТІ МЕХАНІЗМІВ ФОРМУВАННЯ ЗВ'ЯЗКІВ УЧАСНИКІВ ВИРОБНИЦТВА ПРОДУКТІВ КІБЕРСПОРТУ	130
Микуланинець С.І. ХАРАКТЕРИСТИКА ТИПІВ РИНКОВИХ СТРУКТУР	132
Морозов О.Ю. СУЧАСНЕ РОЗУМІННЯ ДЕФІНІЦІЇ «СТАЛІЙ РОЗВИТОК»	134
Обіцький А.А. КАПІТАЛІЗАЦІЯ РЕГІОНІВ НА ОСНОВІ АКТИВІЗАЦІЇ МАЛОГО ТА СЕРЕДНЬОГО БІЗНЕСУ	137
Ожубко Г.В. СТРУКТУРА СОЦІАЛЬНОГО ІНТЕЛЕКТУ	138
Оршанська М.І. ПОТОКИ ПРЯМИХ ІНОЗЕМНИХ ІНВЕСТИЦІЙ В УМОВАХ ПАНДЕМІЇ	140
Папуша К.А. УПРАВЛІННЯ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНІСТЮ ПІДПРИЄМСТВ	141
Паулик А.Я. РОЗВИТОК ПІДПРИЄМНИЦЬКОГО СЕРЕДОВИЩА ЯК ОДНА З ПЕРЕДУМОВ ФОРМУВАННЯ КОНКУРЕНТНИХ ПЕРЕВАГ ЕКОНОМІКИ РЕГІОНУ	143

взаємодії і взаємовідносин між суб'єктами промислового сектору та обґрунтування спрямованості та результативності їх індивідуальних і колективних дій.

З позицій регулювання промислового комплексу регіону дії держави повинні бути спрямовані на формування комплексу заходів регламентуючого, компенсаційного та мотиваційного характеру спрямованих на вирішення проблем прикладного характеру пов'язаних з забезпеченням ефективного розвитку промислового комплексу регіону.

Серед основних проблем формування інституціональної архітектури регіональної промислової політики в Україні є необхідність переходу до західного типу інституційної матриці (стійкої, історично сформованої системи базових інститутів, що регулюють взаємозв'язане функціонування основних суспільних підсистем – економічної, політичної й ідеологічної).

Список використаної літератури:

1. Костирко І. Г. Досконалість інституційної інфраструктури та її оцінка: теоретичний аспект / І. Г. Костирко, С. В. Тимофіїв // Економіка АПК. – 2014. – №2. – С. 81-86.
2. Мельничук О. С. Словник іншомовних слів [Електронний ресурс] / [за редакцією О. С. Мельничука]. – Режим доступу: <https://ukr-melnichuk.sesii.net>.
3. Гриценко А. Институциональная архитектура: объект, теория и методология / А. Гриценко // Постсоветский институционализм: моногр.; под ред. Р. М. Нуреева, В. В. Дементьева. – Донецк: Каштан, 2005. – С. 49-74.
4. Кирдина С. Г. Институциональные матрицы: макросоциологическая объяснительная гипотеза [Електронний ресурс] / С. Г. Кирдина. – Режим доступу: http://www.kirdina.ru/index.php?option=com_content&view=article&id=221.

Максименко Діана Вікторівна,
к.е.н., доцент, завідувач кафедри
обліку і оподаткування та маркетингу,
Мукачівського державного університету

ЕНЕРГЕТИЧНИЙ ПОТЕНЦІАЛ ДЕРЖАВИ

Структурна модернізація економіки, відчутне покращення умов ведення бізнесу є основою для динамічного зростання, що планується забезпечити низкою системних реформ на досягнення цілей. Ключовими завданнями для досягнення економічного розвитку є створення сприятливого середовища для розвитку та ведення бізнесу в Україні, забезпечуючи доступ до фінансів, ринків та створюючи відповідну інфраструктуру, реформування енергетичного сектору, прозоре та ефективно управління земельними ресурсами та стратегічно важливими активами.

Стратегічними напрями розвитку вітчизняної економіки є енергетика та енергоефективність, високотехнологічне сільське господарство та харчова промисловість, телекомунікації та ІТ сектор, ВПК, раціональне природокористування. Виходячи з наявного наукового та промислового

потенціалу, в Україні високі можливості для розвитку мають такі технологічні напрями як енергозберігаючі технології, альтернативна енергетика, агротехнології, технології національної безпеки, авіаційні та космічні технології, фармакологія та медичні прилади, біотехнології, інформаційні та телекомунікаційні технології.

Саме українська енергетика має значний потенціал для залучення інвестицій. Фундаментальною передумовою формування сприятливого інвестиційного клімату в енергетичному секторі є докорінне покращення ділового клімату в Україні загалом, у тому числі утвердження верховенства права, впровадження незалежного, постійного та дієвого нагляду у сфері конкуренції та швидке запровадження умов ринкового ціноутворення на недискримінаційних засадах.

У світі відбуваються зміни у підходах до формування енергетичної політики держав: здійснюється перехід від застарілої моделі функціонування енергетичного сектору, в якому домінували великі виробники, викопне паливо, неефективні мережі, недосконала конкуренція на ринках природного газу, електроенергії, вугілля - до нової моделі, в якій створюється більш конкурентне середовище, вирівнюються можливості для розвитку й мінімізується домінування одного з видів виробництва енергії або джерел та/або шляхів постачання палива [1].

Разом з цим віддається перевага підвищенню енергоефективності й використанню енергії із відновлюваних та альтернативних джерел. Впровадження заходів із запобігання та адаптації до зміни клімату також є одним із пріоритетів глобального розвитку енергетики.

Енергоефективність та енергозбереження є пріоритетними напрямками енергетичної політики більшості країн світу. Підвищення енергоефективності дозволяє зменшити споживання енергетичних ресурсів, забезпечуючи при цьому зростання економіки та задоволення потреб громадян, а також призводить до підвищення конкурентоздатності національної економіки. Гнучкість розвитку енергетичної галузі може бути забезпечена завдяки використанню можливостей енергоефективних технологій та інвестицій. Сталий розвиток енергетичної галузі має стати першим кроком для оздоровлення та зростання економіки країни в цілому. Вдала адаптація кліматично-енергетичної політики України до нових реалій дозволить досягнути довготривалого мультиплікативного ефекту, що забезпечить сталий розвиток та конкурентоздатність нашої держави.

Згідно Енергетичної стратегії до 2035 року Україна є і в перспективі прагне залишатися одним із найбільших в континентальній Європі виробником вуглеводнів та надійним транзитером енергоресурсів (в першу чергу природного газу і нафти), забезпечуючи безпечне і надійне постачання енергоресурсів власним споживачам та споживачам суміжних ринків, які мають бути видобуті та доставлені з високим рівнем екологічної та соціальної відповідальності, з докладанням зусиль для дотримання зобов'язань зі скорочення викидів парникових газів. Істотна мінерально-сировинна база та пріоритети, визначені на державному рівні щодо її розширення з метою нарощення видобутку вуглеводнів для забезпечення енергетичної незалежності країни, а також

надлишкові потужності з транспортування, зберігання і переробки вуглеводнів, у т.ч. їх інтегрованість з європейським ринком і можливостями організації постачань зі світових ринків для подальшого постачання до ЄС, - сумарно становлять базу до розвитку відповідних галузей та економіки України в цілому.

Передбачається стале розширення використання всіх видів відновлюваної енергетики, яка стане одним з інструментів гарантування енергетичної безпеки держави. У коротко- та середньостроковому горизонті (до 2025 року) прогнозується зростання частки відновлюваної енергетики до рівня 12 % від загального первинного постачання енергії та не менше 25 % - до 2035 року (включаючи всі гідроенергуючі потужності та термальну енергію) [2].

Список використаної літератури:

1. Про схвалення Енергетичної стратегії України на період до 2035 року «Безпека, енергоефективність, конкурентоспроможність». - Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/605-2017>.

2. Концепція «зеленого» енергетичного переходу України до 2050 року. – Режим доступу: <https://mepr.gov.ua/news/34424.html>.

Максименко Діана Вікторівна,
к.е.н., доцент, завідувач кафедри
обліку і оподаткування та маркетингу,

Нодь Ірина Адальбертівна,
здобувач вищої освіти ОНС «Доктор філософії»,
спеціальності
076 «Підприємництво, торгівля та біржова діяльність»,
Мукачівського державного університету

РОЗВИТОК ПІДПРИЄМСТВА В КОНТЕКСТІ СТРАТЕГІЧНИХ ЗМІН

Становлення та розвиток ринкових умов господарювання зумовлюють зміну місця і ролі підприємства в системі економічних відносин. В умовах жорсткої конкурентної боротьби, нестабільності зовнішнього середовища, важливим є збереження та нарощення потенціалу підприємства, виробництво продукції відповідної якості, задоволення потреб споживачів, забезпечення довгострокових конкурентних переваг підприємства на ринку.

Це більшою мірою можливе завдяки ефективному стратегічному управлінню розвитком підприємства, яке включає наступні ключові категорії: стратегія, стратегічне управління, розвиток підприємства, управління розвитком, стратегічний розвиток підприємства, стратегічне управління розвитком підприємства тощо.

Метою стратегічного управління є побудова динамічної системи, яка б дала змогу забезпечувати своєчасне визначення місії, цілей та стратегій, розробку і виконання системи планів, забезпечуючи при цьому довгострокові конкурентні переваги підприємства на ринку [1].

МУКАЧІВСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

89600, м. Мукачево, вул. Ужгородська, 26

тел./факс +380-3131-21109

Веб-сайт університету: www.msu.edu.ua

E-mail: info@msu.edu.ua, pr@mail.msu.edu.ua

Веб-сайт Інституційного репозитарію Наукової бібліотеки МДУ: <http://dspace.msu.edu.ua:8080>

Веб-сайт Наукової бібліотеки МДУ: <http://msu.edu.ua/library/>